Про Рішення Восьмого апеляційного адміністративного суду щодо задоволення позову Міністерства юстиції України до політичної партії "РУСЬ" про заборону діяльності політичної партії

Datum	10.6.2026
Subjekt	Verkhovna Rada Ukrainy
Region	Ukrajina
Kategorie	Politika, Právo, Bezpečnosť

Рішенням Восьмого апеляційного адміністративного суду від 04.06.2026 у справі № П/857/1/26 задоволено позов Міністерства юстиції України до політичної партії «РУСЬ», третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача – Служба безпеки України, про заборону діяльності політичної партії. Заборонено діяльність політичної партії «РУСЬ», передано майно, кошти на інші активи політичної партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень у власність держави.

ВОСЬМИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 червня 2026 року Львів Справа № П/857/1/26

пров. № П/857/1/26

Восьмий апеляційний адміністративний суд у складі:

судді-доповідача Шинкар Т.І.,

суддів Довгої О. І.,

Запотічного І. І.,

секретаря судового засідання Лутчин А.М.

за участі представника позивача Росохи С.В.,

представника третьої особи Браславської А.В.,

розглянувши у судовому засіданні в м. Львові позовну заяву Міністерства юстиції України до Політичної партії «РУСЬ», третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні позивача Служба безпеки України про заборону діяльності політичної партії та зобов’язання вчинити дії,

В С Т А Н О В И В :

01.05.2026 Міністерство юстиції України звернулось в суд з позовом до Політичної партії «РУСЬ» (далі – Партія), просило: заборонити діяльність політичної партії «РУСЬ» (код ЄДРПОУ: 21710065, юридична адреса: вул. Пречистенська (попередня назва – вул. Радянська), буд. 22, смт Любеч, Чернігівська область, 15041); передати майно, кошти на інші активи політичної партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень у власність держави.

Позовну заяву обґрунтовано тим, що на адресу Мін'юсту надійшов лист Департаменту захисту національної державності Служби безпеки України від 27.01.2026 № 5/1/4-1128 «Щодо заборони політичної партії», зареєстрований у Мін'юсті 03.02.2026 за № 19195-8-26 у якому, з огляду на протиправну діяльність керівництва політичної партії «Русь», ініціюється процедура заборони вказаної Партії. Позивач вказує, що листом Офісу Генерального прокурора від 31.03.2026 № 10/3-288ВИХ-26, який зареєстровано у Мін'юсті 02.04.2026 за № 58453-7-26, надано відомості про результати розслідування кримінальних правопорушень стосовно керівника Партії, розпочаті у зв'язку з його діяльністю, спрямованою на зміну конституційного ладу, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення. Позивач також зазначає, що діяльність керівництва Партії створює реальні загрози національній безпеці України у зв'язку із причетністю до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в державі, поширення антиукраїнської пропаганди, посягань на конституційний лад, суверенітет та територіальну цілісність нашої держави, що є підставою для її заборони у судовому порядку. Позивач звертає увагу на те, що Партія протестує проти вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО) та Європейського Союзу, а Україну бачить в міждержавному союзі з рф. Також зазначає, що за своїм змістом ідеї Партії є проросійськими, а діяльність спрямованою на зміну територіального устрою України, ліквідацію її незалежності та підрив безпеки держави, що заборонено згідно з пунктами 1, 3 та 5 статті 5 Закону №2365-III. Вказує, що діяльність Партії, в особі її голови Одда Р.В., носить виражений антидержавний характер, а наявність підозри у державній зраді та факт переховування керівника від правосуддя підтверджують, що справжня мета Партії суперечить інтересам національної безпеки. Окрім того позивач наголошує, що голова Партії причетний до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в державі, антиукраїнської пропаганди щодо зміни конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету та територіальної цілісності України, підриву державної безпеки, пропаганди війни, насильства в умовах військової інтервенції рф на територію нашої держави що створює реальні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють екстремістській та терористичній діяльності, порушенню прав і свобод людини і громадянина, інтересам суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації та обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

Ухвалою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 06.05.2026 прийнято позовну заяву Міністерства юстиції України до Політичної партії «РУСЬ» про заборону діяльності політичної партії до розгляду та відкрито провадження у справі №П/857/1/26.

Ухвалою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 06.05.2026 призначено справу №П/857/1/26 до судового розгляду у судовому засіданні на 04 червня 2026 року о 11:00 у

приміщенні Восьмого апеляційного адміністративного суду за адресою: м. Львів, вул. Саксаганського, 13 у залі судових засідань №2.

Ухвалою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 15.05.2026 задоволено клопотання Міністерства юстиції України про залучення третьої особи на стороні позивача та залучено до участі в адміністративній справі №П/857/1/26 Службу безпеки України.

Відповідач відзив на позовну заяву у встановлений судом строк не подав, що в силу приписів пункту 2 частини 5 статті 44 КАС України розцінюється судом як невиконання свого обов’язку щодо сприяння в своєчасному, всебічному, повному та об’єктивному встановленню всіх обставин справи.

В судовому засіданні представник позивача та представник третьої особи позовні вимоги підтримали.

Відповідач явку повноважного представника в судове засідання не забезпечив, належним чином повідомлений про дату, час та місце розгляду справи, що відповідно до абзацу 3 частини 5 статті 289-3 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) не перешкоджає розгляду справи.

Згідно з ст.242 КАС України рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Судове рішення має відповідати завданню адміністративного судочинства, визначеному цим Кодексом.

Суд, розглядаючи справу за наявними у ній доказами, в межах доводів та вимог позовної заяви, дослідивши докази, що стосуються фактів, на які посилаються учасники справи, приходить до переконання, що позовні вимоги слід задовольнити з огляду на таке.

Судом встановлено, що Політична партія «РУСЬ» зареєстрована як юридична особа 30.09.1998.

Відповідно до долученої до позовної заяви Програми партії «РУСЬ» головною метою партії є будівництво принципово нової держави шляхом демократичної зміни соціально-політичної та економічної системи України, а також трансформації її конституційного устрою у відповідності до інтересів всього народу та в порядку, визначеному чинним законодавством.

Задекларовано, що вказана мета передбачає реалізацію низки першорядних завдань, зокрема у зовнішній політиці необхідно: офіційно визнати зовнішньополітичний курс на євроінтеграцію та вступ до НАТО безглуздим, шкідливим та безперспективним для національних інтересів країни; спільно з російською федерацією створити реальне цивілізаційне об’єднання з інтегрованою фінансовою і економічною системою, спільним ринком та узгодженою зовнішньою та оборонною політикою.

27.01.2026 Департамент захисту національної державності звернувся листом до Міністерства юстиції України про заборону політичної партії вказавши, що Департамент в рамках виконання основних завдань отримав інформацію щодо протиправної діяльності керівництва політичної партії «РУСЬ», спрямованої на дестабілізацію суспільно-політичної ситуації в державі, поширення антиукраїнської пропаганди, закликів до повалення конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету та територіальної цілісності України, які створюють реальні загрози національним інтересам, національній безпеці нашої держави.

У листі вказано, що голова партії Одд Рулав Володимирович (до 15.04.2016 - Одд Денис Володимирович, до 09.07.2014 - Шевчук Денис Володимирович, 10.01.1975 р.н.) є підозрюваним у вчинені кримінальних правопорушень, передбачених ч.1, ч.2 ст.111

Кримінального кодексу України (державна зрада, державна зрада вчинена в умовах воєнного стану).

22.01.2026 слідчим першого відділу управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Карповим Едуардом Олександровичем, за результатом розгляду матеріалів кримінального провадження № 42023000000000808 від 15.05.2023 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 161, ст. 436, ч. 3 ст. 436-2 КК України, та встановлення наявності достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у цьому кримінальному провадженні, відповідно до ст. ст. 42, 276-278 КПК України, Одду Рулаву Володимировичу повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341 -III від 05.04.2001), а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

- ч. 2 ст. 111 КК України (із змінами, в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022), а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні від 15.05.2023 № 42023000000000808 встановлено, що представниками рф не пізніше 2008 був залучений громадянин України Шевчук Денис Володимирович, 10.01.1975 р.н., який пізніше, відповідно до актового запису від 09.07.2014 змінив особисті дані - ім'я та прізвище на Одд Денис Володимирович, а відповідно до актового запису від 15.04.2016 - на Одд Рулав Володимирович. Одд Рулав Володимирович (станом на 2008 рік - Шевчук Денис Володимирович) погодився надавати невизначений заздалегідь необмежений період допомогу представникам рф у веденні підривної діяльності проти України, виступаючи при цьому як політичний діяч, громадський активіст або підприємець в залежності від специфіки конкретних завдань, виконуваних ним в ході підривної діяльності в інтересах рф дій на шкоду національній безпеці та державному суверенітету України.

Виконуючи доручення представників іноземної держави - рф, Одд Рулав Володимирович (на той час - Шевчук Денис Володимирович) у період з 2008 року, але не пізніше червня 2009 року, використовуючи фінансові ресурси та іншу допомогу, надану представниками рф, а також іншими особами, які з власних мотивів бажали прийняти участь в реалізації проекту створення політичної партії, організував 20.06.2009 проведення так званого VII з'їзду політичної партії «Русько-Український Союз», на якому присутні особи обрали Одд Рулава Володимировича (на той час - Шевчук Денис Володимирович) головою партії та за його ініціативою прийнято рішення про зміну назви на «Партія «РУСЬ», вказані зміни були зареєстровані у передбаченому законодавством порядку Міністерством юстиції України. Таким чином, Одд, Рулав Володимирович (на той час - Шевчук Денис Володимирович) отримав статус керівника політичної партії та надалі використав очолювану ним «Партію «РУСЬ» для надання допомоги рф у веденні підривної діяльності проти України, зокрема, для підривного впливу на суспільно-політичну обстановку шляхом розповсюдження серед громадян України заздалегідь визначених представниками рф ідеологічних наративів, впровадження яких у свідомість

частини громадян України, мало знищити їх національну українську ідентичність, а прихильників ліквідації української національності державності на основі ідей російського імперіалізму та шовінізму мобілізувати на антиукраїнську діяльність в інтересах рф.

Одд Рулав Володимирович, надаючи представникам рф допомогу у підривній діяльності проти України, з метою розповсюдження окремих наративів російської антиукраїнської пропаганди, а саме: заперечення ідентичності українського народу і заперечення подальшого існування України як незалежної держави в межах визнаних територій, 07.10.2009 в м. Харкові у прес-центрі електронного засобу масової інформації «STATUS QUO» в якості голови партії «Русь» здійснив публічну презентацію політичної програми очолюваної ним партії, в ході якої здійснив публічні заяви, які використовувались в інтересах підривної роботи рф проти України для впливу на свідомість громадян України, громадян рф та інших країн для формування в них переконань про заперечення національної ідентичності українського народу і можливості існування та розвитку України як незалежної держави в межах визнаних державних кордонів, штучне створення України лише для протистояння Росії.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що Одд Рулав Володимирович (на той час - Шевчук Денис Володимирович), надаючи представникам рф допомогу у підривній діяльності проти України, організував з метою розповсюдження на невизначене коло осіб публікацію 08.10.2009 на електронних засобах масової інформації розміщених в мережі Інтернет сайтах «Руська правда» тексту у вигляді наданого ним як керівником партії «Русь» інтерв’ю російською мовою під заголовком «Лидер партии «РУСЬ» Денис Шевчук: Наша партия - единственная русская политическая сила в Украйне», а також публікацію 30.10.2009 в електронному засобі масової інформації в мережі на сайті https//ua-reporter.com тексту у вигляді наданого ним як керівником партії «Русь» інтерв’ю російською мовою під заголовком «Денис Шевчук: Будущее Украины - это Русь!» у яких від його імені містилися, поряд з іншими, публічні заяви, які мали на меті в інтересах рф дискредитувати національну державність України, суспільні та політичні інститути України, не визнаючи існування українського народу з власною національною ідентичністю, заперечуючи можливість розвитку України шляхом реформування економіки, політичної системи, проголошуючи національну державність штучно створеним «проектом Україна», який є хибним, нежиттєздатним, створеним лише для протистояння з Росією та таким, що має бути закритим, ліквідованим під приводом необхідності заснування «нової» держави, яка мала інтегруватися у так званий «рускій мір», де Україна мала припинити існувати як самостійний політичний суб’єкт, а українці були б позбавлені національної ідентичності.

При цьому антиукраїнська пропаганда рф в період з 1991 року використовувала пропагандистський наратив, що Україна є неспроможною недодержавою, який за завданням представників рф розповсюджував в Україні Одд Рулав Володимирович як керівник партії «Русь», для заперечення існування українського народу як окремого від російського та дискредитації української державності, для виправдання своїх агресивних дій відносно України, стверджуючи, що Україна не здатна забезпечити свою зовнішню та внутрішню безпеку, територіальну цілісність, тому втручання рф є необхідним щоб захистити так зване російськомовне населення.

Крім діяльності такого роду, Одд Р.В. (на той час – Шевчук Д.В.), виконуючи завдання рф, був активним учасником протестних подій у 2013 році у м. Києві. За вказівками діючого на той час вищого політичного керівництва України він був залучений для надання допомоги у здійсненні комплексу заходів підривної діяльності проти України в інтересах рф, передбаченого домовленостями Януковича В.Ф. та пов’язаних з ним осіб з вищим військово-політичним керівництвом рф, спрямованих, зокрема, на організацію застосування працівниками органів внутрішніх справ фізичного насильства до учасників мирних зборів громадян на підтримку

інтеграції України до Європейського Союзу.

Після початку 24.02.2022 повномасштабного вторгнення рф в Україну, Одд Р.В., надаючи допомогу у підривній діяльності рф проти України, продовжив розповсюджувати започатковану ним з 2009 року під час головування у політичній партії «Русь» ідеологію заперечення української національної ідентичності, необхідності знищення української національної державності через її начебто неспроможність до самостійного та незалежного існування як держави.

У повідомленні про підозру зазначається, що Одд Р.В. приблизно з серпня 2025 року по грудень 2025 року взяв безпосередню участь у виготовленні для розміщення на інформаційних ресурсах антиукраїнської пропаганди рф, аудіо-візуальних продуктів (відеозаписів), які є проявом його свідомої інформаційної діяльності, здійснюваного ним в інтересах рф інформаційно-психологічного впливу та формою підривної діяльності проти України з метою маніпулювання свідомістю аудиторії в інтересах розвитку збройної агресії рф проти України з метою повної ліквідації її національної державності, включення її території до складу рф, знищення національної ідентичності українського народу. Переважно йдеться про його виступи на інформаційних ресурсах, які за рішенням Центру протидії дезінформації при РНБО України внесено до списку проросійських медіа.

При цьому, жодної реакції з боку центральних органів Партії, керівного складу чи інших членів Партії щодо очевидно проросійської діяльності голови Партії на офіційних ресурсах або в медіа не зафіксовано, відомостей про вжиття заходів для усунення Одда Р.В. від керівництва Партією за антиконституційну діяльність не встановлено.

Вказане стало підставою для звернення Міністерства юстиції України з позовом до суду про заборону Політичної партії «РУСЬ».

З’ясовуючи обставини, на які учасники справи посилаються як на підставу своїх вимог, та досліджуючи докази, якими вони обґрунтовуються, Восьмий апеляційний адміністративний суд враховує таке.

Стаття 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, ратифікована Законом України № 475/97-ВР від 17.07.1997, передбачає, що кожен має право на свободу мирних зібрань і свободу об’єднання з іншими особами, включаючи право створювати профспілки та вступати до них для захисту своїх інтересів. Здійснення цих прав не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров’я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб. Ця стаття не перешкоджає запровадженню законних обмежень на здійснення цих прав особами, що входять до складу збройних сил, поліції чи адміністративних органів держави.

Як це визначено статтею 15 Конституції України, держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Громадяни України мають право на свободу об’єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров’я населення або захисту прав і свобод інших людей. Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах, про що зазначено

у статті 36 Конституції України.

Статтею 64 Конституції України встановлено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до частини 2 статті 102 Конституції України, Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Частиною 3 статті 106 Конституції України визначено, що Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов’язковими до виконання на території України.

Відповідно до пункту 9 частини 1 статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» від 12.05.2015 №389-VIII (далі - Закон № 389-VIII) в Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військове командування разом із військовими адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самостійно або із залученням органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України про введення воєнного стану, такі заходи правового режиму воєнного стану, порушувати у порядку, визначеному Конституцією та законами України, питання про заборону діяльності політичних партій, громадських об’єднань, якщо вона спрямована на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров’я населення.

Так, відповідно до Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану» із змінами, Закону України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»», у зв’язку із повномасштабним вторгненням Російської Федерації на території України запроваджено воєнний стан.

Згідно з пунктом 3 вказаного Указу, у зв’язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема можуть вводитися тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною 1 статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Реалізація права громадян на об’єднання в політичні партії здійснюється відповідно до положень Закону України «Про політичні партії в Україні» від 05.04.2001 №2365-III (далі – Закон №2365-III), відповідно до статті 2 якого політична партія - це зареєстроване згідно з законом добровільне об’єднання громадян - прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах.

Водночас, утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на

розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров’я населення, забороняються згідно з статтею 37 Конституції України.

Відповідно до статті 18 Конституції України зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права.

Пунктами 1, 3, 4 та 6 частини 1 статті 5 Закону №2365-III встановлено, що утворення і діяльність політичних партій забороняється, якщо їх програмні цілі або дії спрямовані на: ліквідацію незалежності України; порушення суверенітету і територіальної цілісності України; підрив безпеки держави; пропаганду війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової чи релігійної ворожнечі.

Діяльність політичної партії може бути заборонена лише за рішенням суду (частина 3 статті 5 Закону №2365-III).

Відповідно до статті 21 «Заборона політичної партії» Закону №2365-III, у разі виявлення порушення вимог щодо створення і діяльності політичних партій, встановлених Конституцією України, цим Законом та іншими законами України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації (легалізації) об’єднань громадян, інших громадських формувань, невідкладно звертається до суду з адміністративним позовом про заборону політичної партії, у тому числі в разі виявлення фактів вчинення політичною партією дій, спрямованих на: ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров’я населення; пропаганду комуністичного та/або націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів та їхньої символіки; порушення рівноправності громадян залежно від їх раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками; поширення відомостей, що містять виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України.

При прийнятті рішення судом враховано, що у рішенні Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 70 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України положень частини першої статті 10, пункту 3 частини другої, частин п’ятої, шостої статті 11, статті 15, частини першої статті 17, статті 24, пункту 3 розділу VI «Заключні положення» Закону України «Про політичні партії в Україні» (справа про утворення політичних партій в Україні) від 12 червня 2007 року № 2-рп/2007 вказано, що частина 2 статті 64 Конституції України не відносить право на свободу утворення політичних партій до переліку тих свобод, які ніким і в жодний спосіб не можуть бути обмежені. Відтак Конституція України допускає додаткове унормування законом загальних засад утворення і діяльності політичних партій за умови дотримання загальнодемократичних принципів.

Слід зауважити, що 11-12 грудня 2020 року Венеціанська Комісія на її 125 пленарній сесії прийняла спільні з ОБСЄ/БДІПЛ Керівні принципи щодо регулювання політичних партій (друга редакція). Принцип 6 зазначеного документа вказує: «…Будь-які обмеження прав політичних партій повинні бути необхідними у демократичному суспільстві, пропорційні за природою і часом застосування та ефективними у досягненні своїх конкретних цілей. Необхідність обмежень слід уважно зважувати. Обрані обмеження повинні бути пропорційними засобами мінімально можливого втручання для досягнення відповідних цілей… Заборона утворення

політичної партії або розпуск політичної партії є крайніми санкціями і повинні застосовуватися лише у виняткових випадках при чітко визначених умовах. …Держава повинна довести існування «нагальної суспільної потреби» і «відповідних та достатніх» підстав».

Частиною 2 статті 6 КАС України та статтею 17 Закону України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського Суду з прав людини» передбачено застосування судами Конвенції та практики ЄСПЛ як джерела права.

Так, відповідно до усталеної практики ЄСПЛ, яка відповідно до частини 2 статті 6 КАС України та статті 17 Закону України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського Суду з прав людини» підлягає застосуванню судами разом з Конвенцією як джерело права, втручання держави у певне право має бути «встановленим законом», переслідувати одну або більше легітимних цілей та бути «необхідним в демократичному суспільстві», тобто пропорційним переслідуваній меті (зокрема, рішення від 23.09.1998 у справі «Стіл та інші проти Сполученого Королівства» (рішення від 23.09.1998 у справі Steel and Others v. the United Kingdom).

ЄСПЛ у рішеннях досить чітко визначив, що з огляду на важливу роль політичних партій у забезпеченні плюралізму та належного функціонування демократії, будь-який захід, який вживається проти них, впливає як на свободу об’єднання, так і на демократію у відповідній державі (рішення від 12.04.2011 у справі «Республіканська партія Росії проти Росії» (Republican Party of Russia v. Russia).

Так, ЄСПЛ визначив умови, дотримання яких (згідно з Конвенцією) надає захист політичним партіям: 1) засоби, що використовуються партіями з метою зміни законодавства чи конституційного ладу, повинні бути законними і демократичними з усіх точок зору і 2) пропоновані зміни мають узгоджуватися із фундаментальними демократичними принципами.

Отже, політичні партії, лідери та члени яких закликають до застосування насильства чи вимагають змін, котрі насправді не є сумісними з однією чи декількома засадами демократії або мають на меті знищити демократію чи обмежити права інших, не можуть посилатися на ст. 11 Конвенції як засіб захисту права на свободу об’єднання.

При аналізі відповідних справ ЄСПЛ застосовує трискладовий тест, щоб визначити, чи втручання (1) було передбачене законом; (2) переслідувало законну мету (встановлену для захисту правомірного інтересу); (3) було необхідним у демократичному суспільстві «Язар та інші проти Туреччини» (Yazar et al v. Turkey, Apps. 22723/93, 22724/93, 22725/93, 09.07.2002).

ЄСПЛ застосовує також власний тест «очевидної і неминучої загрози». Так, відповідно до практики ЄСПЛ держави мають право вживати превентивні заходи для захисту демократії щодо політичних партій. Від них неможливо вимагати очікувати, доки політична партія захопить владу і робитиме конкретні кроки щодо реалізації політики, несумісної зі стандартами Конвенції. Якщо небезпека такої політики була достатньо встановлена і неминуча, держава може обґрунтовано перешкоджати здійсненню такої політики до того, як буде здійснена спроба її впровадження шляхом конкретних кроків, які можуть завдати шкоди громадському порядку та демократичному режиму країни «Партія добробуту та інші проти Туреччини» (Refah Partisi (the Welfare Party) and Others v. Turkey, § 102; «Еррі Батасуна та Батасуна проти Іспанії», § 81 (Herri Batasuna and Batasuna v. Spain).

Отже, враховуючи наведені вище положення національного законодавства та міжнародні принципи у сфері діяльності політичних партій та заборони їх діяльності і міжнародного прецедентного права, суд зазначає, що підставою для застосування до політичних партій

заходів адміністративного впливу (зокрема заборони діяльності) є в установленому порядку задокументовані факти її (партії) діяльності, що направлені на зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, пропаганду комуністичного та/або націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів та їх символіки, а також на створення загроз для існування демократичних засад у суспільстві та демократії як загальнонаціонального явища тощо.

На вказаному наголошує і Верховний Суд у постанові від 29 вересня 2022 року у справі №П/857/7/22 де підкреслює, що у цій категорії справ важливим є наявність конкретних, належно задокументованих доказів, які вказують на конкретні факти протиправної діяльності, яка, в розумінні статей 5, 21 Закону України «Про політичні партії в Україні», ставить під сумнів правомірність діяльності такої політичної партії та наділяє повноваженнями суб'єкта владних повноважень (Міністерство юстиції України) звертатись до суду про заборону діяльності такої партії.

Згідно з статтею 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Так, з долучених до позовної заяви матеріалів судом встановлено, що згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань Партія зареєстрована Мін'юстом 30.09.1998 з назвою – партія «Русько-український союз» (Русь), код ЄДРПОУ 21710065.

До засновників Партії належать Лепеха Алла Григорівна, Стецко Микола Іванович та Симоненко Іван Петрович.

Голова Партії Шевчук Денис Володимирович, 10.01.1975 р.н., після зміни прізвища – Одд Денис Володимирович (паспорт громадянина України серії МН №201793, виданий Харківським РВ УМВСУ в Харківській області 29.01.2003. Видано свідоцтво серії І-ВЛ № 009202 відповідно до актового запису про зміну імені від 09.07.2014 № 17). Також, згідно з актовим записом про зміну імені від 15.04.2016 № 14 Одд Денис Володимирович змінив анкетні дані на Одд Рулав Володимирович (паспорт громадянина України серії МТ 349881, виданий Харківським РВ ГУДМСУ в Харківській області 10.07.2014. Видано свідоцтво серії І-ВЛ № 011224).

VII З'їздом партії «Русько-український союз» (Русь) від 20.06.2009 прийнято рішення про зміну найменування (на політичну партію «Русь») та складу керівних органів Партії, відповідне рішення внесено до Єдиного реєстру громадських формувань 04.08.2009.

Так, відповідно до пункту 2.4 Статуту Партії із змінами та доповненнями, затвердженими VII З'їздом Партії 20.06.2009 (далі – Статут), з метою виконання статутних завдань та програмних цілей Партія, зокрема, розповсюджує інформацію про ставлення до влади та до політичних проблем, політичну позицію з будь-яких питань суспільно-політичного життя шляхом оприлюднення їх у засобах масової інформації; публічно викладає свою позицію з питань державного і суспільного життя.

Згідно з пунктом 6.14 Статуту, голова Партії, серед іншого, представляє Партію у взаємовідносинах, зокрема, із засобами масової інформації, робить заяви та звернення від імені Партії.

Відповідно до статті 7 Закону №2365-III визначено, що партія повинна мати програму, а

програма політичної партії є викладом цілей та завдань цієї партії, а також шляхів їх досягнення, тому вважаємо, що необхідно зазначити ключові положення цього документу у контексті діяльності Партії.

В судовому засідання представник позивача зазначив, що проміжні висновки Міністерства юстиції України свідчать, що Програма Партії є такою, що суперечить засадам конституційного ладу України, порушує імперативні норми Конституції України та статтю 5 Закону №2365-III. Діяльність політичної сили на основі такого документу має проросійську спрямованість та створює реальну загрозу національній безпеці, тому необхідно враховувати зміни суспільно-політичної ситуації в державі, повномасштабне вторгнення рф на територію України, введення режиму воєнного стану та інші зміни, які відбулися з часу надання останнього правового висновку щодо відповідності законодавству партійних документів.

Суд зазначає, що з тексту програми Партії, затвердженої VII З'їздом партії «Русько-український союз» (Русь) від 20.06.2009 убачається, що її головною метою є будівництво принципово нової держави шляхом демократичної зміни соціально-політичної та економічної системи України, а також трансформації її конституційного устрою відповідно до інтересів всього народу та в порядку, визначеному чинним законодавством.

При цьому, пунктами 1 та 2 розділу IV Програми Партії зазначається, що у зовнішній політиці необхідно офіційно визнати зовнішньополітичний курс на євроінтеграцію та вступ до НАТО безглуздим, шкідливим та безперспективним для національних інтересів країни; спільно з російською федерацією (далі – рф) створити реальне цивілізаційне об'єднання з інтегрованою фінансовою і економічною системою, спільним ринком та узгодженою зовнішньою та оборонною політикою, таким чином суд погоджується з твердженнями позивача, що основні ідеї Партії це протест проти вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО) та Європейського Союзу, зміна конституційного устрою, а Україну бачить в міждержавному союзі з рф.

Суд зауважує, що Програма Партії затверджена ще 20.06.2009 з'їздом, а 04.08.2009 проведена державна реєстрація змін до статутних документів Відповідача. Водночас з часу реєстрації змін, Партією не приведено у відповідність із законодавством своїх статутних документів в установленому порядку, незважаючи на кардинальні зміни у політичному житті нашої держави, пов'язані із агресивною поведінкою рф в бік знищення українського народу. Зворотне в матеріалах справи відсутнє.

При цьому, суд погоджується з позицією позивача, що внесення відповідних змін до наведених вище документів залежало і залежить виключно від волі Відповідача, адже за змістом частини третьої статті 4 Закону №2365-III втручання з боку органів державної влади у внутрішню діяльність політичних партій та їх структурних утворень забороняється.

В судовому засіданні представник позивача також зазначив, що у 2009 році запропоновані Партією цілі щодо курсу зовнішньої політики держави не викликали тривогу та занепокоєння і не містили положень, які заборонені Конституцією чи законами України, про що свідчить і проведення Мін'юстом державної реєстрації змін до цих статутних документів у серпні 2009 року. Аналізуючи сьогодні програму Партії убачається її невідповідність Конституції та законодавству України

Так, при прийнятті рішення судом враховано, що Законом №2680 -VIII від 07.02.2019 року «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору), чинний з 21.02.2019 року, преамбулу Конституції України доповнено абзацом п'ятим

такого змісту «піклуючись про зміцнення громадянської злагоди на землі України та підтверджуючи європейську ідентичність Українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України»; пункт 5 частини першої статті 85 Конституції викладено в такій редакції: "5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору"; статтю 102 доповнено частиною третьою такого змісту: "Президент України є гарантом реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору"; статтю 116 доповнено пунктом 1-1 такого змісту: "1-1) забезпечує реалізацію стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору".

Суд зауважує, що оскільки Основним Законом визначено зовнішньополітичний курс на євроінтеграцію та вступ до НАТО, а Кабінетом Міністрів України забезпечується реалізація стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору на виконання (пункт 1-1 статті 116 Конституції України), отже положення Програми Партії не відповідають положенням Конституції України.

Оскільки заявлений у Програмі Партії вектор розвитку нашої держави у співпраці із рф вказує на ідеологічну спрямованість Партії, яка не змінилась, незважаючи на визнання рф державою-агресором, а тому суд погоджується з позицією позивача, що за своїм змістом ідеї Партії є проросійськими, а діяльність спрямованою на зміну територіального устрою України, ліквідацію її незалежності та підрив безпеки держави, що заборонено згідно з пунктами 1, 3 та 5 статті 5 Закону №2365-III.

Так, як це встановлено судом, процедура заборони Політичної партії «РУСЬ» ініційована листом Департаменту захисту національної державності Служби безпеки України від 27.01.2026 № 5/1/4-1128 «Щодо заборони політичної партії», зареєстрованим у Мін’юсті 03.02.2026 за № 19195-8-26, з огляду на протиправну діяльність керівництва Політичної партії «Русь».

Також листом Офісу Генерального прокурора від 31.03.2026 № 10/3-288ВИХ-26, який зареєстрований у Мін’юсті 02.04.2026 за № 58453-7-26, надано відомості про результати розслідування кримінальних правопорушень стосовно керівника Партії, що розпочате у зв’язку з його діяльністю, спрямованою на зміну конституційного ладу, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров’я населення.

З матеріалів досудового розслідування судом встановлено, що Одд Рулав Володимирович оголошений у державний та міжнародний розшук відповідно до постанови Державного бюро розслідування про оголошення підозрюваного у державний та міжнародний розшук від 03.02.2026.

Як вказувалось попередньо голова Партії Одд Р.В. має процесуальний статус підозрюваного у кримінальному провадженні від 15.05.2023 № 42023000000000808.

Судом враховано, що досудовим розслідуванням встановлено, що Одд Р.В. використовував Партію для допомоги рф для впливу на суспільно-політичну обстановку шляхом розповсюдження серед громадян України визначених представниками рф ідеологічних наративів, поширення яких мало на меті знищити національну українську ідентичність, а

прихильників ліквідації української національної державності на основі ідей російського імперіалізму та шовінізму мобілізувати на антиукраїнську діяльність в інтересах рф. Також наведені у матеріалах досудового розслідування численні публічні висловлювання Одд Р.В. як лідера Політичної партії «Русь» у інтерв'ю електронних засобах масової інформації «STATUS QUO».

Так, як це убачається з матеріалів справи, досліджених судом в судовому засіданні, 07.10.2009 у прес-центрі електронного засобу масової інформації «STATUS QUO» у якості лідера Партії він здійснив наступні публічні висловлювання: «Проєкт «Україна» добігає свого кінця і є колективним трупом – заявив у прес-центрі інформагентства «STATUS QUO» лідер партії «Русь» Денис Шевчук. За його словами, Україна була створена з однією метою – створення антиросії. «Якщо Україна втратить антиросійські напрямки, то сенсу в цьому проєкті бути не може. Зараз в Україні немає матеріальної бази і немає спільної ментальності, на якій має існувати держава», – підкреслив Д. Шевчук».

30.10.2009 в інтерв'ю електронному засобу масової інформації «UA Reporter.com» у якості лідера Партії Одд Р.В. (на той час – Шевчук Денис Володимирович) публічно зазначив наступне: «Наші співвітчизники, які вважають себе українцями, не менш руські, ніж який-небудь активіст «Русского национального единства» в Росії. Звучить незвично, але це факт. Ви не знайдете в історії народу під назвою «українці». Скрізь у літописах та інших історичних документах фігурують лише руські, руські, русь, русичі, русини тощо… Ідеологія політичного українства з остервенінням заперечує руськість «українців» лише через страх перед Росією».

Як це убачається з повідомлення про підозру від 22.01.2026, досліджене судом в судовому засіданні, Одд Р.В. (на той час – Шевчук Д.В.), виконуючи завдання рф, був активним учасником і протестних подій у 2013 році у м. Києві.

Голова Партії був залучений до виконання злочинних вказівок вищого політичного керівництва України, які реалізовували домовленості з військово-політичним керівництвом рф, діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, державній, економічній та інформаційній безпеці України, забезпечуючи в інтересах рф незворотність рішень діючого на той час політичного керівництва України щодо відмови від інтеграції до Європейського Союзу.

Зокрема, у 2013 році, але не пізніше 21.11.2013, голова Партії як громадський діяч був впроваджений представниками рф у середовище прихильників незалежності та євроінтеграції України для забезпечення налагодження необхідних зв'язків в середовищі політичної опозиції та громадських активістів.

У повідомленні про підозру зазначено, що Одд Р.В. брав участь у створенні сприятливих умов для нападу працівників підрозділів МОП «Беркут» на учасників мирного зібрання, зокрема повідомив правоохоронні органи про те, що до часу нападу буде забезпечено відсутність на місці проведення мітингу більшості його координаторів та організаторів, забезпечено відсутність звукопідсилювальної апаратури та інших засобів координації дій учасників мітингу, що створить для працівників підрозділів МОП «Беркут» більш сприятливі умови для розсіяння на окремі групи, побиття, та масового затримання без передбачених законодавством підстав учасників мітингу.

Також, у дослідженому судом повідомленні про підозру зазначається, що Одд Р.В. приблизно з серпня 2025 року по грудень 2025 року взяв безпосередню участь у виготовленні для розміщення на інформаційних ресурсах антиукраїнської пропаганди рф, аудіо-візуальних продуктів (відеозаписів), які є проявом його свідомої інформаційної діяльності, здійснюваного ним в інтересах рф інформаційно-психологічного впливу та формою підривної діяльності проти

України з метою маніпулювання свідомістю аудиторії в інтересах розвитку збройної агресії рф проти України з метою повної ліквідації її національної державності, включення її території до складу рф, знищення національної ідентичності українського народу.

Аудіо-візуальні продукти (відеозаписи) за участю Одда Р.В. у період з 20.09.2025 по 03.12.2025 опубліковані на популярному відеохостингу «YouTube», про які йдеться у Листі СБУ від 27.01.2026 та які задокументовано актом огляду СБУ від 23.03.2026, наданим листом СБУ від 25.03.2026 № 5/1-551.

Крім того, судом досліджена інформація, яка долучена позивачем до матеріалів справи:

1) 20.09.2025 на YouTube-каналі «Александр Лазарев» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=jasIcdOiPAA опубліковано відеозапис під назвою «КОНТРНАСТУПЛЕНИЕ Зеленского. Разорванная территория. Проект РУСЬ, или как сохранить государственность», який зокрема містить наступні твердження Одда Р.В.: - «Проблеми почалися набагато раніше, вони були закладені у 1991 році, сама проектність державності України у тому моменті, він був абсолютно нежиттєздатний, це моє глибоке переконання… Я не вірю, що держава Україна збережеться. Справа в тому, що український проект первинно був тупиковий»;

2) 10.10.2025 на YouTube-каналі «Ш!УМ ВЛАСТИ» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=5-CpqxD34lo&t=2s опубліковано відеозапис з назвою «Кто и зачем создал Майдан - Рулав Одд», який зокрема містить твердження Одда Р.В. про те, що Україна є проектом, існування якого призвело до війни, що Україна в результаті припинить своє існування;

3) 10.10.2025 на YouTube-каналі «ШЕЛЕСТ ФАКТОВ» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=tLcl7_H9ucQ&t=12s опубліковано відеозапис, який має назву «Развал Украины: Вопрос времени? - Рулав Одд», який зокрема містить наступні твердження Одда Р.В.:- «Треба розуміти сутність самої держави України і взагалі, що таке Україна, в цьому суть цього конфлікту. Справа в тому, що українська нація – це нація, коли люди вирішили створити політичну націю, коли з руських людей за власною ініціативою, за підтримкою певних сил, люди перебудували себе в національність, яку вони зараз іменують, ідентифікують як українець. В цьому є суть всієї проблеми»;- «Україна вже програла і ми повинні це розуміти та фактично думати, що робити далі. Ось про це треба думати, а не продовжувати воювати і в цю топку скидати невинних людей. Я вважаю, що зараз для того щоб вилікувати нас усіх, ми повинні з українців стати руськими. На цей день Україні треба забути, або наприклад Рутенії треба забути за Херсон, за Запоріжжя, за Донбас та за Крим…Тобто фактично ці області, це вже російська федерація, треба це зрозуміти»;

4) 24.10.2025 на YouTube-каналі «ШЕЛЕСТ ФАКТОВ» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=gYpTEXdi8mo опубліковано відеозапис з назвою «Рулав Одд: Почему «заморозка фронта» может обернуться новым витком войны?», який зокрема містить наступні висловлювання Одда Р.В.:- «Я б хотів відмітити тих людей, які реально наближають мир. Це люди, які пішли в СЗЧ. Це люди які повинні служити прикладом для інших. Вони проявили мужність, громадянську позицію не піддатися натовпу. І користуючись нагодою, хочу звернутися до цих людей, що я зі своєї сторони докладу зусиль, щоб така позиція ваша була оцінена, ви зберегли життя не тільки собі, ви захистили свої сім’ї, сім’ї цивільних в зоні конфлікту. Ви зберегли життя хлопцям з братської російської армії. Тим самим зробили величезний внесок у справу досягнення миру»;- «Але ось особисто для мене, якщо наприклад обирати між так званою «хорошою Україною та приєднанням до Росії української території, особисто мені більше подобається, звичайно, другий сценарій – це приєднання. Але розумієте,

я занадто люблю Росію, ну з повагою ставлюся до цієї країни, вона мені дуже подобається насправді, як вона себе позиціонує. Так, в них багато перегинів, але я хочу озвучити ризики такого сценарію, розумієте? Коли вірус проникає в здоровий організм, що відбувається? Починається боротьба імунної системи з зараженими антитілами. Ви повинні розуміти, що сучасне українство – це я вибачаюся не … баби та працелюбні чоловіки, як комусь хочеться уявляти, так? Це агресивне середовище зрощених професійних вбивць, з добре продуманою агресивною ідеологією, зі своїми цінностями, зі своєю логікою… Третій, ось цей альтернативний маршрут, рішення, так сказати усунення першопричини усього – це створення на місці України нової російської держави»;- «І з повною перепрошивкою національного коду. З українських налаштувань на новий російський код. Ця робота повинна відбуватися, я ще раз підкреслю поза Російського дому, це мій погляд, щоб, не дай бог, ось ця заражена слина з-за цього карантину не могла заразити здоровий організм.»;- «Ми усі громадяни України, ми несемо колективну відповідальність за цю трагедію, яка сталася. Ми всі допустили цей жах. Війна до речі не розбирає, яка в людини точка зору. Страждають усі взагалі. І ті, хто закликав до війни, і ті хто навіть у страшному сні не уявляли, що братська російська армія буде вести бойові дії у нас вдома. Але це сталося. Армія почала здійснювати СВО»;- «А ми з 2015 року перебуваємо в окупації, ну прокиньтеся, люди! Український проект - лютий ворог для усіх здравомислячих людей. Тому я називаю російську армію братською. Я говорю від імені мільйонів моїх співгромадян, які так вважають, так, вони бояться говорити про цей вслух, неможна їх засуджувати за це. Прямо зараз прості пацани з російської армії віддають свої життя за наше звільнення з-під окупації. Ми знаходимося в окупації професійних вбивць, яких породив Український проект»;

5) 24.10.2025 на YouTube-каналі «Ш!УМ ВЛАСТИ» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=HJ_cl_srJuw опубліковано відеозапис, що називається «Вернется ли Янукович? Что ждет Украину этой зимой? - Рулав Одд», який зокрема містить твердження Одда Р.В. про те, що тільки рф має намір відбудовувати зруйновану війною інфраструктуру України, а західні держави та компанії займаються шахрайством;

6) 20.11.2025 на YouTube-каналі «ШЕЛЕСТ ФАКТОВ» за покликанням URL: https://www.youtube.com/watch?v=mVb1HgUOiUg опубліковано відеозапис, який має назву «Рулав Одд: Почему международные игроки нервничают - Что раскрыл Миндич?», який зокрема містить твердження Одда Рулава Володимировича про те, що усі супротивники програвали у війнах з рф і зрозуміло чим закінчиться поточна війна, а також містить наступні його висловлювання: «Український проект – лютий ворог для усіх здравомислячих людей. Тому я називаю російську армію братською. Я говорю від імені мільйонів моїх співгромадян, які так вважають, так, вони бояться говорити про це вслух, неможна їх засуджувати. Прямо зараз прості пацани з російської армії віддають свої життя за наше звільнення зпід окупації. Ми знаходимося в окупації професійних вбивць, яких породив Український проект. І в цій ситуації чим скоріше ЗСУ капітулюють і зупинить цей треш, який відбувається, тим скоріше закінчиться це все».

7) 20.11.2025 на YouTube-каналі «Ш!УМ ВЛАСТИ» опубліковано відео з назвою: «Почему общество разделилось в оценках ВСУ и власти? - Рулав Одд» (доступно за покликанням URL: https://youtu.be/3rGjoJAyNkU?si=VsNhwR3xQsY36JRw), яке містить точку зору Одда Р.В., згідно з якою дії російської армії розглядаються як визвольна місія, спрямована на надання допомоги братньому народу та виведення України зі стану зовнішньої окупації. Стверджується, що російські військовослужбовці діють виключно професійно, демонструючи самопожертву заради безпеки мирного населення та уникаючи навмисних ударів по цивільних об’єктах. У межах цієї логіки капітуляція Збройних Сил України подається як єдиний шлях до збереження інтересів народу, оскільки подальше протистояння лише прискорює неминучий крах «українського

проекту», який у нинішньому вигляді вважається нежиттєздатним і таким, що підлягає демонтажу заради завершення конфлікту;

8) 03.12.2025 на YouTube-каналі «Ш!УМ ВЛАСТИ» опубліковано відео, яке має назву: «Рулав Одд: Львов в составе рф? Реалистично ли это вообще?» (доступно за покликанням URL: https://youtu.be/5gJNjWlv5fM?si=Cr333K0gjNZ9wEvf), де Одд Р.В. стверджує, що росіяни, українці та рутени є частинами єдиного народу, а українці розглядаються як «південно-західні росіяни». У межах цієї концепції стверджується, що держава «Україна» була штучно створена лише на початку XX століття, а сьогоднішній «український проект» є нежиттєздатним і має бути остаточно ліквідований. Він ідентифікує себе як громадянина «колишньої України» та закликає всіх співгромадян об’єднатися навколо російської армії для досягнення цілей так званої «спеціальної військової операції». Майбутній устрій цих територій вбачається у створенні «Республіки Рутенія» – автономного утворення у складі рф. Такий підхід ґрунтується на впевненості, що рф неодмінно досягне всіх поставлених цілей, повернувши народи до єдиного політичного та культурного простору;

9) 30.12.2025 на YouTube-каналі «Ш!УМ ВЛАСТИ» опубліковано відео, що має назву «Большая война к 2030 году неизбежна – нас уже готовят?» (доступно за покликанням URL: https://youtu.be/BgO63Awkt98?si=NUOqmKoWGovcNRRQ). У цьому відео Одд Р.В. обстоює концепцію, що нинішня держава Україна підлягає повному демонтажу, оскільки її подальше існування нібито неминуче призведе до нових військових конфліктів. У межах цього підходу стверджується, що до 85% особового складу ЗСУ – це примусово мобілізовані, «викрадені на вулицях» російські чоловіки, яким не варто воювати проти російської армії. Навпаки, висувається заклик до переходу на бік рф. Ключовим елементом цієї стратегії є робота пропаганди, яка має переконати населення в перевагах російської окупації. Самі ж жителі цих територій розглядаються не як громадяни суверенної держави, а як «громадяни колишньої України», чиє майбутнє пов’язується виключно з інтеграцією в російський простір задля недопущення війни в майбутньому.

Вказані висловлювання у всіх відеозаписах на переконання суду, є свідченням діяльності Відповідача, яка заборонена згідно з пунктами 1, 3, 4, 10 та 11 частини першої статті 5 Закону №2365-III, тобто спрямована на ліквідацію незалежності України, порушення суверенітету і територіальної цілісності України, підрив безпеки держави, виправдання, визнання правомірною збройної агресії проти України, у тому числі шляхом заперечення тимчасової окупації частини території України та глорифікацію, виправдання дій та/або бездіяльності осіб, які здійснювали або здійснюють збройну агресію проти України, представників збройних формувань рф.

Слід зауважити, що з боку центральних органів Партії, керівного складу чи інших членів Відповідача стосовно очевидно проросійської діяльності голови Партії на офіційних ресурсах Відповідача або в медіа не зафіксовано відомостей про вжиття заходів для усунення Одда Р.В. від керівництва Партією за антиконституційну діяльність, отже, суд погоджується з позицією позивача, що Партія поділяє погляди свого керівника і толерує їм, що заборонено відповідно до статті 5 Закону №2365-III.

Суд не заперечує того, що членство в політичній партії не позбавляє громадянина права на приватне життя, як і гарантій щодо невтручання у нього. Особа, яка є членом політичної партії, може висловлюватися і поводитися відповідно до своїх вподобань, морально-етичних і культурних орієнтирів. Але публічна діяльність партійців, особливо тих, які займають керівні, провідні позиції в партії або є її загальновизнаними ідейними лідерами, не тільки «звужує» їхній приватний простір, що закономірно, але й покладає додаткову відповідальність за свої вчинки, а надто за свої ідеї та заклики, проголошені у публічному просторі. Лідер партії

залишається ним незалежно від того, який ресурс він використовує для поширення своїх поглядів серед населення і в який період доби він виступає.

Тому висловлювання ідейного лідера партії, як і офіційного керівника партії щодо подій у державі відображають не просто особисту думку (суб'єктивні, оціночні висловлювання) таких осіб, але й позицію партії загалом. Тому що партія це не «фікція», як в доктрині цивільного права називають юридичну особу, а спільнота громадян-однодумців, прихильників певної загальнонаціональної програми, вчинки і публічні висловлювання яких і дають розуміння, в чому полягає діяльність утвореної ними політичної партії й на які реальні цілі вона спрямована.

Європейський суд з прав людини у справі «Refah Partisi (the Welfare Party) and Others проти Туреччини» (рішення від від 13 лютого 2003 року; заяви №№ 41340/98, 41342/98, 41343/98, 41344/98) визнав висловлювання лідерів партії та осіб, яких партія висувала кандидатами на виборах, такими, що відображають реальну політичну позицію партії.

Вказане відповідає позиції Верховного Суду, викладеній у постанові від 06 вересня 2022 року у справі №П/857/1/22.

Так, суд погоджується з позицією Позивача, що відповідно до матеріалів досудового розслідування та самостійно виявлених Мін'юстом фактів, голова Партії причетний до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в державі, антиукраїнської пропаганди щодо зміни конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету та територіальної цілісності України, підриву державної безпеки, пропаганди війни, насильства в умовах військової інтервенції рф на територію нашої держави та створюють реальні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють екстремістській та терористичній діяльності та порушенню прав і свобод людини і громадянина, інтересам суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації та обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

Крім того, при прийнятті рішення судом враховано, що збройна агресія росії проти України супроводжується також інформаційною війною, яка, окрім іншого, має на меті вплинути на морально-психологічний стан українців і таким чином зменшити їхній опір ворогу. Поширення недостовірної, перекрученої інформації про діяльність державних органів, яка їх дискредитує, є одним зі способів такої війни.

Суд погоджується з твердженнями позивача, що Одду Р.В. притаманна українофобська тональність висловлювань, спосіб подачі ним інформації характеризується вибірковістю, елементами маніпулювання та націлений на дискредитацію і підрив авторитету державних органів та інституцій України, конституційного ладу, поширення недовіри і зневіри до державної влади, намаганням нав'язати ущербність і неспроможність української держави існувати і розвиватися, розпалювання ворожнечі і розколу всередині суспільства.

Так, аналогічну риторику давно озвучують і пропагують російські медіа, послідовно нав'язуючи і формуючи таким чином наратив про «недодержаву» Україну, яка - в їхній уяві - не є державою й не має права на існування. Понад те, аналогічну позицію висловлює політичне і військове керівництво росії, яке, розпочавши повномасштабне збройне вторгнення в Україну, уже відверто й публічно заявило про «денацифікацію» України, маючи на меті знищення Українського народу, його самобутності та позбавлення його права на самостійний розвиток, ліквідацію незалежності України, повалення її конституційного ладу і захоплення території. Як засвідчила історія, агресивне несприйняття Української держави, заперечення її незалежності,

суверенітету і територіальної цілісності, та й узагалі всього українського, яке донедавна озвучувалося і пропагувалося в медійному просторі, зокрема й в Україні, переросло зрештою у повномасштабну війну проти України, яка триває й дотепер.

Судом при прийнятті рішення враховано, що Постановою Верховної Ради України «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання російської федерації державою-агресором» від 27.01.2015 № 129-VIII Верховна Рада України визнала Російську Федерацію державою-агресором.

Водночас, на переконання суду, політична партія, яка зареєстрована в Україні, і створена, як презюмується законодавцем, з метою формування і вираженню політичної волі громадян, участі у виборах та інших політичних заходах (в Україні), але яка в дійсності сповідує і пропагує антиукраїнські, а правильніше - проросійські, ідеї і сприяє таким чином окупантам у втіленні їхніх намірів, теж становить реальну загрозу національній безпеці, конституційному ладу України, її суверенітету і територіальній цілісності.

У цьому контексті слід взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, який звернув увагу, що заяви керівників партії та осіб, яких вона висунула кандидатами на виборах, можна беззаперечно приписати партії в цілому, оскільки висловлювання таких осіб з політичних питань можна приписувати партії, яку вони представляють, якщо партія своїм публічним рішенням відразу від цього не відмежовується і не вжила до них дисциплінарних заходів (рішення від 13 лютого 2003 року у справі «Refah Partisi (the Welfare Party) and Others проти Туреччини» (заяви №№ 41340/98, 41342/98, 41343/98, 41344/98).

Розвиваючи цю позицію, Європейський суд з прав людини зазначив, що поведінка політика (і, зауважимо, політичної партії) зазвичай включає не лише його чи її дії чи виступи (виступи її лідерів та членів), але також, за деяких обставин, бездіяльність або відсутність відповіді, що може становити дії, які вказують на позицію цього політика чи партії, і бути такими ж показовими, як і будь-яка відверто підтримуюча дія.

Суд звертає увагу, що оскільки жодних публічних заяв чи реакції з боку центральних органів Партії, керівного складу чи інших членів Партії щодо очевидно проросійської діяльності голови Партії на офіційних ресурсах або в медіа не зафіксовано, відомостей про вжиття заходів для усунення Одда Р.В. від керівництва Партією за антиконституційну діяльність судом не встановлено, що дозволяє суду дійти висновку, що зазначені зміст і характеристики публічних висловлювань Одда Р.В. повністю поділяються самою Політичною партією «РУСЬ».

Суд наголошує, що в умовах збройної агресії і спричинених цим загроз, які постали перед Українською державою, вона має право і обов'язок обстоювати національні інтереси, зберегти існуючий конституційний лад і демократичні інститути.

На переконання суду, у той час, коли Збройні Сили України, виконуючи свій конституційний обов'язок, боронять від російських окупантів територіальну цілісність і недоторканність України та її суверенітет, демократичні інституції теж мають проявити свою «войовничість», але вже на правовому полі. Захист державного суверенітету і територіальної цілісності України, демократичного конституційного ладу від впливу політичних партій, які реалізують ідеологічні та політичні наративи агресора, становить таку нагальну суспільну потребу.

Отже, Партія (в особі її голови а також її членів), діяльність якої визначена Статутом та Програмою, ідеї яких є такими, що суперечить засадам конституційного ладу України, порушує

імперативні норми Конституції України та статтю 5 Закону №2365-III.

Як це визначено у статті 21 «Заборона політичної партії» Закону №2365-III, заборона діяльності політичної партії тягне за собою припинення діяльності політичної партії, розпуск її керівних органів, обласних, міських, районних організацій і первинних осередків та інших структурних утворень, передбачених статутом партії, припинення членства в політичній партії, а також прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, та його територіальними органами рішень про припинення політичної партії та її структурних утворень відповідно.

Восьмий апеляційний адміністративний суд також звертає увагу, що можливість заборони партій і їх діяльності була предметом розгляду Конституційним Судом України в рішенні від 16.07.2019 № 9-р/2019 (щодо конституційності т.зв. «закону про декомунізацію»), який наголосив, що політична партія, в установчих, програмних та інших офіційних документах якої міститься заперечення засад конституційного ладу України, права Українського народу на власну незалежну державу, заклики до ліквідації української незалежної держави, порушення її територіальної цілісності або ж до іншої мети, що не відповідає демократичній сутності змісту Конституції України, не може бути легітимною, а для її легалізації в Україні немає юридичного підґрунтя.

Опираючись на практику ЄСПЛ Конституційний Суд України в цьому рішенні наголосив на прийнятності концепції «демократії, здатної захистити себе» (§ 51, § 59 рішення ЄСПЛ у справі «Фоґт проти Німеччини» (Vogt v. Germany) від 26 вересня 1995 року) та зазначив, що плюралізм і демократія ґрунтуються на компромісі, що вимагає певних поступок з боку осіб, які мають у деяких випадках сприймати обмеження певних наявних у них свобод для того, щоб забезпечити більшу стабільність країни в цілому (§ 99 рішення у справі «Партія добробуту та інші проти Туреччини» (Refah Partisi (the Welfare Party) and Others v. Turkey) від 13 лютого 2003 року). Потрібна певна рівновага між вимогами захисту демократичного суспільства і вимогами охорони прав особи (§ 32 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Об'єднана комуністична партія Туреччини та інші проти Туреччини» (United Communist Party of Turkey and Others v. Turkey) від 30 січня 1998 року). Саме тому кожного разу, коли держава вважає за потрібне посилатися на принцип «демократії, здатної захистити себе», щоб виправдати втручання в права особи, вона має зважено оцінювати межі й наслідки передбачених заходів задля дотримання зазначеної рівноваги.

Отже, як зазначив Конституційний Суд України, з огляду на історію становлення української незалежної держави, історичний контекст та загрози, що постали перед нею у зв'язку з тимчасовою окупацією частини її території, Україна має право обстоювати конституційні принципи, у тому числі й шляхом заборони пропаганди тоталітарних режимів та використання їхньої символіки.

Окрім того, Конституційний Суд України у рішеннях від 14.07.2021 № 1-р/2021 (щодо конституційності Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної») і від 21.12.2021 № 3-р/2021 (щодо конституційності положень Закону України «Про телебачення і радіомовлення» і Закону України «Про кінематографію») також зазначав, що Російська Федерація протягом тривалого часу проводила щодо України недружню державну політику, а у 2014 році грубо порушила державний суверенітет і територіальну цілісність України, норми міжнародного права та свої міжнародні зобов'язання.

Конституційний Суд України, зокрема, зазначив, що до національних інтересів України в інформаційній сфері належать життєво важливі інтереси суспільства і держави, зокрема:

захист українського суспільства від агресивного впливу деструктивної пропаганди, передусім з боку Російської Федерації; захист українського суспільства від агресивного інформаційного впливу Російської Федерації, спрямованого на пропаганду війни, розпалювання національної і релігійної ворожнечі, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом або порушення суверенітету і територіальної цілісності України.

Суд констатує, що в умовах протистояння державі-агресору, спираючись на принцип «демократії, здатної захистити себе», діяльність Партії несе достатній та загрозливий ризик для демократичного конституційного ладу в Україні та свідчить про прагнення Партії до моделі суспільства, яке є несумісною з концепцією демократії.

Восьмий апеляційний адміністративний суд доходить висновку, що зазначені позивачем та встановлені судом виступи і дії керівника Партії відносяться до Партії в цілому і формують цілісну картину розбудови політики, несумісної з концепцією демократичного суспільства, а на переконання Восьмого апеляційного адміністративного суду, в матеріалах справи є достатні докази, аналіз яких проведено вище, якими підтверджено існування реальної загрози зі сторони Політичної партії «РУСЬ» конституційному ладу та основним правам і свободам громадян України, так як поведінка і заклики її керівника не викликали осуду зі сторони керівних органів Партії, а навпаки - мала місце мовчазна згода.

Також суд акцентує увагу, що при вирішенні спірних відносин береться до уваги військовий стан у державі Україна та пряма військова агресія з боку росії. Заборона діяльності вказаної Партії є об’єктивно необхідна з метою захисту демократичного суспільства та прав і свобод громадян.

Вказане обмеження наявних у Партії свобод, спрямоване на забезпечення стабільності країни в цілому, тому, на думку суду, застосований крайній захід впливу щодо Партії є виправданим. Заборона діяльності Партії в умовах воєнного стану має на меті завадити зусиллям, спрямованим на розкол українського суспільства та підштовхування до співпраці з ворогом. Це рішення унеможливить дії тих політиків-колабораціоністів, які протягом всієї своєї діяльності сповідують проросійську позицію і поділяють фашистську ідеологію «русского мира».

Підсумовуючи зазначене, зважаючи на ідеологічну спорідненість Політичної партії «РУСЬ» з політикою російського агресора, її підтримку як теперішньої медійної діяльності її лідера Одда Р.В., так і його діяльність у минулих роках, її подальше існування на політичній мапі держави й сама можливість - як політичної одиниці - впливати на політичні процеси, а також брати в них участь, поширюючи (зокрема, за посередництва свого лідера Одда Р.В.), по суті, проросійську ворожу пропаганду, становить реальну загрозу національній безпеці, незалежності і територіальній цілісності України, її демократичному конституційному ладу, що є законною підставою для вжиття заходів щодо заборони діяльності такої політичної партії у судовому порядку.

З огляду на вказане, заборона діяльності Політичної партії «РУСЬ» є необхідною у демократичному суспільстві, переслідує легітимну мету і є пропорційним заходом задля захисту інтересів держави та її демократичних інституцій.

Окрім того, у разі заборони судом політичної партії майно, кошти та інші активи політичної партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень переходять у власність держави, про що зазначається у рішенні суду. Перехід такого майна, коштів та інших активів у власність держави забезпечує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації (легалізації) об’єднань громадян, інших громадських формувань, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів

України (стаття 21 Закону №2365-III).

Аналогічні положення закріплені пунктом 8-1 частини 2 статті 245 КАС України яким встановлено, що у разі задоволення позову суд може прийняти рішення про заборону політичної партії та передачу майна, коштів та інших активів політичної партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень у власність держави.

Відповідно до частини 1 статті 90 КАС України суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

При прийнятті рішення судом враховано, що у пункті 58 Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Серявін та інші проти України» від 10 лютого 2010 року Суд повторює, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення. Хоча національний суд має певну свободу розсуду щодо вибору аргументів у тій чи іншій справі та прийняття доказів на підтвердження позицій сторін, орган влади зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень.

З огляду на викладене, ураховуючи положення статті 289-3 КАС України, прецедентну практику ЄСПЛ, правові позиції Верховного Суду висловлені в цій категорії правовідносин, пряму військову агресію з боку росії, зважаючи на антиукраїнську політичну та організаційну діяльність, пропаганду війни, реальні загрози порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підриву її безпеки, а також дії, спрямовані на незаконне захоплення державної влади, демонстрацію проявів колабораціонізму, насильства, зважаючи на численні антиукраїнські дії керівника партії та позиції, які він відстоює, поширення відомостей про виправдування, визнання правомірною збройної агресії росії проти України, за відсутності належних та допустимих доказів того, що такі дії не збігаються з позицією Партії, Восьмий апеляційний адміністративний суд констатує порушення Політичною партією «РУСЬ» Конституції України та вищезгаданих законів України, та як наслідок виправданість застосування заходу про заборону політичної партії, передбаченого ст.19 Закону №2365-III.

Беручи до уваги наведене та приймаючи рішення про заборону діяльності Політичної партії «РУСЬ», підлягає до задоволення також і похідна вимога про передачу майна, коштів на інших активів Партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень у власність держави, що прямо передбачено частиною 4 статті 21 Закону №2365-III.

Відповідно до частини першої статті 132 КАС України, судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Пунктом 19 частини 2 статті 3 Закону України «Про судовий збір», що кореспондується вимогам частини 8 статті 289-3 КАС України передбачено, що судовий збір не справляється, зокрема, за подання позовної заяви у справах про заборону політичної партії.

Водночас, суду не надано доказів понесення стороною позивача витрат, пов'язаних з розглядом

справи, а тому судові витрати розподілу не підлягають.

Керуючись статями 139, 241, 246, 255, 289-3 Кодексу адміністративного судочинства України, пунктом 4 Розділу VII «Перехідні положення» Кодексу адміністративного судочинства України, суд,

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов Міністерства юстиції України задовольнити.

Заборонити діяльність Політичної партії «РУСЬ» (код ЄДРПОУ: 21710065, юридична адреса: вул. Пречистенська (попередня назва – вул. Радянська), буд. 22, смт Любеч, Чернігівська область, 15041).

Передати майно, кошти та інші активи Політичної партії «РУСЬ», її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень у власність держави.

Рішення Восьмого апеляційного адміністративного суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення Восьмого апеляційного адміністративного суду може бути подана до Верховного Суду протягом двадцяти днів з дня його оприлюднення на офіційних веб-сайтах Міністерства юстиції України і Верховної Ради України.

Головуючий суддя Т. І. Шинкар

судді

О. І. Довга

І. І. Запотічний

Повне судове рішення складено 05.06.2026

Довідка № 4857/2058396 від 05.06.2026

про набрання судовим рішенням законної сили

Судове рішення «Рішення» від 04.06.2026 набрало законної сили:

04.06.2026.

Справа: П/857/1/26, провадження: П/857/1/26.

Суд: Восьмий апеляційний адміністративний суд.

Документ видав в електронному вигляді: Суддя Шинкар Тетяна Ігорівна.

https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/273540.html